

Iznajdljivost glede obdavčenja.

Tudi prejšnji rodovi so morali toliko krat prebrivko občutiti pritisk davčnega vijaka. Francoska vlada je na primer leta 1691 obdavčila klobuke. Leta 1708 je bil odrejen davek na tedaj običajne lasulje. Z državnim pečatom so odločevali, ali se naj plača od lasulje po njeni kakovosti manjši ali večji davek. Iznajdljivost davčne oblasti je šla še dalje. Ker so ljudje na dan poroke in gostije dobre volje in založeni z denarjem, so poskusili z uvedbo davka na poročne obrede. V tem oziru pa je doživela oblast popolen polom. Razven tega je izzval davek na poroke prav resne nemire in so ga morali opustiti. Francija je poskusila z uvedbo samskega davka pod kraljem Ludvikom XV. Sladoled kot luksuzni predmet je bil tudi obdavčen, a so se uprle temu davku dvorne dame s tako silo, da so ga črtali. Do uprav vstaje je došlo, ko je bil uveden davek na puder l. 1715. Puder je bil v obči rabi pri frizurah. Nekaj časa je bilo obdavčeno celo milo, kar gotovo ni pospeševalo umivanja.

Kot posebnost med davščinami je še omeniti: davek na cerkvene zvonike v letu 1552, davek na pregrinjala za postelje leta 1882, davek na vežna vrata z uhodom za vozove leta 1652, na papir leta 1680, na javna vozila v letu 1772 in na knjige, ki niso bile tiskane na francoskem. Ta slednji davek bi bil skoraj uničil celo francosko knjigo-trštvo.

Najbolj raznoliki usodi obdavčenja so bile izpostavljene igralne karte. Prvi davek na karte je iz leta 1581. Ta prvotni davek je bil odpravljen l. 1671, v letu 1701 zopet uveden, 1719 črtan. Kartni davek je znašal od vsake karte 1 vinar.

Od zlatih predmetov se je pobiral davek leta 1579 in to radi tega, da bi dali zlatu in srebru zopet pravo vrednost, katero sta izgubila pri mešanju z drugimi kovinami.

Neverjetni davki so že bili naloženi na sol.

Dohodninski davek je že bil uveden v Franciji v vseh mogočih oblikah. Prvič ga izsledimo leta 1147, ko se je vrnil francoski kralj Ludvik VII. iz druge križarske vojne in je naletel v domovini na prazne državne blagajne. Zahteval je od vseh podložnikov oddajo 10% od vseh dohodkov. Vsi dohodninski davki so pa bili takoj odpravljeni, kakor hitro so bili poplačani vojni dolгови.

V splošnem pa so doživlele druge pokrajine glede nalaganja davkov še veliko več nego Francija. Združene ameriške države so še pobirale davek od svinčnikov in peres. Na Švedskem pod Karolom XII. po porazu pri Poltavi je bil naložen davek na vsa oblačila, ki so vsebovala svilo.

★

Vinske sode različne velikosti prodaja Gnilek, Maribor, Razlagova ulica 25.

Tako se odstrani zobni kamen,

povzročitelj težkih obolenj zob. Samo z rednim negovanjem s Sargovim Kalodontom, edino kremo, ki prepreči zobni kamen, spomoglo dodatka (Sulfuricinoleat po Dr. Bräunlichu), ostanejo zobje vedno čisti in zdravi.

SARG

KALODONT

Proti zobnemu kamnu

ZA GOSPODARJE

A. Kosi:

Vinogradno pismo.

(Ormoško-ljutomerske gorice ob času trgatve 1931.

Trgatev je v polnem teku. Žal pa le, da tokrat ni tako vesela kakor prejšnja leta. Ne slišiš veselega petja in vriskanja, ne pokajo topiči in pištole. Gospodar in viničar zamišljeno pobešata glavo ter se nemo vprašujeta, kaj bo sedaj. Že par let sem se je pojavljala vinogradna kriza tako, da je naš vinogradnik pod težo te krize komaj zmagoval stroške za delavce, za primeroma drago galico, žveplo in drugo, ker ni maral zapustiti vinograda, nadejaje se boljših časov. Večina se jih je tudi zadožila. In sedaj? Namesto boljših časov je napačila doba, ko ponuja radi vsesplošnega denarnega pomanjkanja vinogradnik svoj vinski mošt z 18–20° po 1–2 Din liter. Nekateri vinogradniki, ki nimajo dovolj posode, celo kupce prosijo, naj se jih usmili in jih rešijo iz zadrege. Pisec teh vrstic se je pa prepričal o tem, da vinogradnik, ki je primoran prodati svoj vinski pridelek po 4.50 Din liter, ne pride na svoj račun.

Kaj torej sedaj? Priporoča se prodaja grozdja, kakoršna se je letos zlasti v bližini mest baje dobro obnesla. Toda pri tem gre pomniti, da so za prodajo svežega grozdja primerne le nekatere vrste, recimo plemenka, burgundec in silvanec, dočim so druge vrste, recimo graševina, šipon itd., s kakršnimi je ve-

čina naših vinogradov zasajena, v tem oziru manj primerne. Ali naj sedaj svoje vinograde v tem smislu prenovimo, da bodo primerni za prodajo svežega grozdja? V nekem časniku je nedavno neki kmetijski strokovnjak priporočal, da bi kazalo delati iz vina nižje vrste kis ali jesih. To bi sicer ne bila napačna misel, če se nam garantira, da bo cena temu kisu primerna ceni one vrste vina, ki li ga pretvorili v kis.

★

Trošarinski predpisi o vinu.

Vinski mošt se do 20. novembra vsakega leta ne smatra za vino. Zaradi tega je oproščen državne in za sedaj tudi banovinske trošarine. Ponekod so občine za tekoče leto naložile tudi na vinski mošt občinsko trošarino.

Vinski mošt, ki so si ga nabavile privatne osebe (torej take, ki niso točilci alkoholnih pijač) od privatnih oseb (torej od vinogradnikov, ne pa od točilcev ali trgovcev z alkoholnimi pijačami), se tudi po 20. novembru vsakega leta ne smatra za vino in sploh ne postane trošarinski predmet. Na njega se torej v smislu naredbe dravske finančne direkcije v Ljubljani od 9. julija 1931, št. 69.566-1, ne pobira državna trošarina, tudi tedaj ne, ko je postal vino.

Isto velja tudi za vinski mošt, ki si ga izprešajo privatne osebe iz nabavljenega grozdja za lastno uporabo same.

Glede banovinske in občinske trošarine pa je kr. banska uprava dravske banovine z naredbom od 29. avgusta 1931, VII No. 17.982-2, odredila, naj se dne 20. novembra vsakega leta popiše pri točilih in prodajalcih na drobno (torej pri privatnih osebah ne) vse zaloge novega vina. Iz tega sledi neizpodbitno, da so oni privatniki, ki so si nabavili vinski mošt